

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22072/2022
13.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиља АА и ББ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Ливијан, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Мирослав Јованов, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиља изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2034/22 од 07.09.2022. године, у седници одржаној 13.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиља изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2034/22 од 07.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиља изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2034/22 од 07.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 3009/21 од 20.04.2022. године, ставовима првим и другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан је тужени да тужиљама исплати износе од по 5.673,00 динара свакој (укупно износ од 11.346,00 динара). Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиља за исплату преко досуђеног износа до тражених износа од по 5.730,75 евра, по 1.504,50 швајцарских франака и по 217,50 америчких долара са домицилном каматом од 20.09.2009. године до исплате, као и преко досуђеног износа од укупно 11.346,00 динара до траженог износа од 67.200,00 динара, односно за разлику износа од 55.854,00 динара, са законском затезном каматом од 19.11.2014. године и за законску затезну камату на досуђени износ од 11.346,00 динара од 19.11.2014. године. Ставом четвртим изреке, обавезане су тужиље да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од 97.850,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2034/22 од 07.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиља и потврђена првостепена пресуда у одбијајућем делу и у делу којим је одлучено о трошковима поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиље су благовремено изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној на основу члан 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11... 10/23 други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Предмет тужбеног захтева је обавезивање туженог као универзалног правног следбеника пок. ГГ да тужиљама исплати тражене новчане износе са каматом. Према утврђеном чињеничном стању, ујак тужиља ДД (преминуо ..2009. године) и тетка туженог ГГ (преминула ...2015. године) су били супружници. У листу непокретности .. КО Зрењанин I били су уписани као сувласници и корисници некретнине (стамбена зграда и парцела) у улици ... бр. .. са по ½ дела. Уговором о доживотном издржавању закљученим 04.11.2013. године (овереним пред судијом Основног суда у Зрењанину под бројем РЗ 954/13 дана 15.10.2013. године) ГГ као прималац издржавања је располагала у корист овде туженог као даваоца издржавања са 3/4 дела непокретности уписаних у Лист непокретности .. КО Зрењанин I, као и свим покретним стварима које се налазе у тој непокретности или на било којем другом месту и сва потраживања која у тренутку смрти буде имала. Након смрти ГГ, решењем Основног суда у Зрењанину О 920/15 од 29.06.2015. године тужени је оглашен за наследника на њеној заоставштини коју су чиниле заостале, неисплаћене пензије, на рачуну код „... банке“ Нови Сад – Филијала Зрењанин у износу од 11.346,00 динара. Пресудом због пропуштања Основног суда у Зрењанину П 1080/14 од 19.11.2014. године (правноснажна 19.08.2016.године). ГГ је обавезана да тужиљама АА и ББ исплати 22.923,00 евра, 6.018,00 швајцарских франака и 870 америчких долара, све са домицилном каматом од 20.09.2009. године, као и да им накнади трошкове парничног поступка у износу од 67.200,00 динара са законском затезном каматом од 19.11.2014. године до исплате (који су овде предмет тужбеног захтева). Оставински поступак иза пок. ДД (покренут 19.08.2013. године пред Основним судом у Зрењанину достављањем смртвнице) је био у прекиду до окончања парничног поступка по тужби овде тужиља против тужене ГГ ради утврђења шта чини његову заоставштину, а окончан је доношењем решења Основног суда у Зрењанину О 1/20 од 10.08.2020. године (правноснажно 16.12.2020. године), којим су за наследнике на његовој заоставштини који чини право коришћења и право својине са 1/2 дела непокретне имовине уписане у листу непокретности .. КО Зрењанин I, (парцела .. и зграда у улици ... број .., земљиште под зградом – објектом од 01 а 64 м2, и земљиште уз зграду – објекат 03 а 31м2), оружје (ближе описано у том решењу) и више комада муниције разног калибра, два гробна места на ... гробљу, као и покретне ствари (ближе описане у том решењу),

оглашени овде тужиље као сестричине оставиоца на по 1/4 дела и овде по праву представљања иза супруге оставиоца пок. ГГ на 2/4 дела.

Нижестепени судови су одлучили о тужбеном захтеву закључивши да је неоснован, јер наследник одговара за дугове оставиоца само до вредности наслеђене имовине, а у овом случају тужени је наследио од ГГ (према којој тужиље имају новчано потраживање) само заостале, неисплаћене пензије, у износу од 11.346,00 динара. Како су ДД и ГГ били сувласници са по 1/2 дела на стамбеној згради у Зрењанину (са катастарском парцелом на којој је зграда изграђена), као и на свим покретним стварима у тој згради, у тренутку смрти супруга ДД (...2009. године) ГГ је постала наследник на његовој имовини (заједно са његовим сестричинама – овде тужиљама), при чему је њен удео на заоставштини супруга био 1/2 дела, тако да је њен удео на непокретним и покретним стварима износио 3/4 дела (1/2 дела по основу брачне тековине, а 1/4 дела по основу наслеђа иза смрти супруга), којим је могла да располаже уговором о доживотном издржавању у целини у корист овде туженог.

Образложење побијане пресуде је у складу са постојећом судском праксом у погледу тумачења и примене материјалног права о одговорности наследника за дугове оставиоца из члана 222. Закона о наслеђивању, којом је прописано да наследник одговара за оставиочеве дугове само до висине вредности наслеђене имовине, у вези члана 206. истог закона којим је прописано да се смрћу човека отвара његово наслеђе и члана 212. истог закона којим је прописано да заоставиштина прелази по сили закона на оставиочеве наследнике у тренутку његове смрти. Тужиље у ревизији нису пружиле доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова. Осим тога, разлози ревизије се делом односе на утврђено чињенично стање и оспоравање утврђеног чињеничног стања, због чега се посебна ревизија не може изјавити, сходно члану 407. став 2. ЗПП.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 16.07.2021. године са тужбеним захтевом за утврђење права својине, означена вредност предмета спора 1.780.000,00 динара, а побијаног дела је 1.768.654,00 динара (у односу на сваку од тужиља по 884.327,00 динара).

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић